

Levnadsvisdom som poesi i ny diktsamling

En liten bok om livet och om drömmarna om en bättre tillvaro. Så kan man sammanfatta den lyrisktankekedja som Alexander von Post lägger fram i sin diktsamling *Livets nyckel*.

Det började med att Alexander von Post hittade en sliten nyckel på sin trappa. Han började fundera över vad den kudne ha för betydelse för honom. Nyckeln blev en öppning till nya idéer och en skapelseprocess började ta form, han utgick från nyckeln och formade några smycken att hänga om halsen i en enkel kedja. Inom en cirkel skapade han geometriska figurer som matematiskt låg inom varandra och gav varje enskilt smycke en bestämd betydelse. Han fann också en guldsmed som åtog sig att utföra smyckena i silver efter Alexanders önskemål, de blev till symboler i hans diktsamling, *Livets nyckel*.

Kanske kan man sammanfatta åsikterna i boken så som de utformats på sidan 92, i slutet av boken, då får, om liknelsen tillåts, den mer jordnära, snusförnuftiga människan en möjlighet att förstå.

”I den tiden när timglasets fortfarande rann kunde makten göra saker utan att någon fick sin hals tvättad men nu när sanden runnit färdigt får alla betala räkningen för sina handlingar”.

Vi som inte tror på utomjordingar, på Ufon och andra dimensioner än

NY BOK

**Alexander von Post:
Livets nyckel (Hofors
digitaltryck/Stjärndistribution 2012)**

dem astronomerna med säkerhet kan påvisa, vi som saknar det sjätte sinnet för det mystiska och oförklarliga. Vi hämtar ingen näring ur denna filosofi, men missunnar ingen att försöka vinna ro och frid genom att läsa och försöka förstå andemeningen i *Livets nyckel*.

Men, samtidigt som vi konstaterar detta, är *Livets nyckel* en bok som handlar om något mycket viktigare, för författaren, och för läsaren. Alexander von Post gör upp med sig själv och sitt eget liv. Han tackar livet och människorna, också dem som gjort honom illa och missrott honom. Det är stort. Det är det många som inte kan.

Ödmjukhet, är också en del av Nyckeln till livet. Liksom att kunna förlåta, både sig själv och andra. Hur svårt är inte det!

Men att vara tacksam för att man fått chansen att leva, är kanske den allra viktigaste delen av *Livets nyckel*, själva axet rent av.

RAGNHILD OXHAGEN